

Sygn. akt VIII Gz 85/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z w S.

przeciwko R. R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 9 marca 2015 r., sygn. akt X GC 1084/14 upr.

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. pozostawić rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek pozwanego o zmianę sposobu i ograniczenie zabezpieczenia wynikającego z wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym jedynie co do ruchomości wchodzących w skład przedsiębiorstwa pozwanego (...) R. R., a mianowicie przecinarki (...) (...) o wartości i 7.260.66 zł oraz z młota kombi wraz z walizką z osprzętem dłuta oraz wiertła o wartości 4.338.42 zł.

Powyzsze postanowienie zaskarżył pozwany, wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku o zmianę sposobu i ograniczenie zabezpieczenia. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 742 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie wniosku o ograniczenie zabezpieczenia, pomimo wykazania, że orzeczony sposób zabezpieczenia jest wyjątkowo dla pozwanego uciążliwy i utrudnia mu prowadzenie działalności gospodarczej i zaferowania innego sposobu zabezpieczenia, skutecznie chroniącego interes prawny uprawnionego oraz sprzeczność dokonanych istotnych ustaleń z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegającą w szczególności na uznaniu przez Sąd I instancji, iż pozwany nie wykazał, że wskazane we wniosku o zmianę sposobu i ograniczenie zabezpieczenia ruchomości w postaci przecinarki (...) (...) oraz młota kombi wraz z walizką z osprzętem dłuta oraz wiertłem, wystarczyłyby do zabezpieczenia roszczenia powoda zgodnie z jego wnioskiem.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie w całości i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę w granicach zażalenia, stwierdza co następuje:

W myśl art. 742 § 1 k.p.c. którego naruszenia zarzuca skarżący „Obowiązany może w każdym czasie żądać uchylecia lub zmiany prawomocnego postanowienia, którym udzielono zabezpieczenia, gdy odpadnie lub zmieni się przyczyna zabezpieczenia. Jeżeli obowiązany złoży na rachunek depozytowy Ministra Finansów sumę zabezpieczenia żądaną przez uprawnionego we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, zabezpieczenie upada. Przepis art. 754¹ § 3 stosuje się odpowiednio.”

Na mocy odesłania zawartego w przepisie art. 492 § 2 k.p.c. powyższa norma art. 742 k.p.c. znajduje odpowiednie zastosowanie także w przypadku nakazów zapłaty wydanych w postępowaniu nakazowym. Wniosek strony pozwanej o ograniczenie zabezpieczenia wynikającego z nakazu zapłaty stanowiącego tytuł zabręczenia może więc dotyczyć także zmniejszenia zakresu określonego przez powoda sposobu zabezpieczenia i to zarówno co do rodzaju zastosowanych sposobów zabezpieczenia, jak i ich rozmiaru.

Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą podstawą wniosku złożonego w trybie powołanego powyżej przepisu może być odpadnięcie lub zmiana podstawy zabezpieczenia. Zasadność żądania w tym przedmiocie, opartego na twierdzeniu, że odpadła lub zmieniła się przyczyna zabezpieczenia, uwarunkowana jest więc wykazaniem zmian, jakie nastąpiły w stanie faktycznym sprawy stanowiącym przesłanki wydania orzeczenia o udzieleniu zabezpieczeniu. Odpadnięcie przyczyny zabezpieczenia ma przy tym miejsce między innymi wówczas, gdy ustanie obawa, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie bądź też wobec zmiany okoliczności faktycznych (uzyskanie przez uprawnionego zabezpieczenia materialnoprawnego, polepszenie się kondycji finansowej obowiązanego) nie istnieje już problem zapewnienia wykonalności orzeczenia lub na skutek dotychczasowego postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie roszczenie uprawnionego utraciło w całości lub w części swoją wiarygodność itp. Zmiana przyczyny zabezpieczenia zachodzi zaś wówczas gdy dotychczasowy sposób zabezpieczenia stał się nadmiernie uciążliwy dla dłużnika, a inny sposób zapewnia wierzycielowi należyta ochronę. (post. SN z 23.8.1989 r., II CZ 135/89, legalis nr 26757; post. SN z dnia 23 sierpnia 1989 r., II CZ 135/89, lex nr 8982, post SA w R. z 28.03.2014 r., I ACz 85/14 , lex nr 1451757).

W okolicznościach niniejszej sprawy kwestia odpadnięcia przyczyny zabezpieczenia nie była w ogóle podnoszona przez pozwanego, domagając się ograniczenia zabezpieczenia poprzez zmianę zastosowanych sposobów pozwany wskazywał bowiem na ich nadmierną uciążliwość. O ile jednak przyjąć można, że dotychczasowe sposoby zabezpieczenia mogły stanowić nadmierną uciążliwość z uwagi na utrudnienie w prowadzeniu działalności gospodarczej i dokonywanie płatności, to brak podstaw do zaakceptowania twierdzenia, że wskazany przez pozwanego inny sposób zabezpieczenia polegający na zajęciu ruchomości tj. przecinarki (...) (...) oraz młota kombi wraz z walizką z osprzętem oraz wiertłem zapewni wierzycielowi należyta ochronę. Jak zaznaczono powyżej zmiana orzeczenia o udzieleniu zabezpieczenia powoduje zastąpienie dotychczas stosowanego zabezpieczenia innym sposobem. Skoro pozwany o taką właśnie zmianę wnosił winien wykazać, że wskazany przez niego nowy sposób zabezpieczenia w pełni zdoła ochronić roszczenie wynikające z nakazu zapłaty. W świetle zaferowanego przez pozwanego materiału dowodowego stanowiącego w zasadzie wydruki z ewidencji środków trwałych nie sposób przyjąć, że wskazane we wniosku ruchomości pokryją w całości kwotę zabezpieczenia dochodzonego przez powódkę. W tym względzie przyjąć za Sądem Rejonowym należy, że wartość ruchomości wskazana w wydrukach z ewidencji środków trwałych (w przypadku przecinarki (...) (...) ustalona na dzień 30 kwietnia 2009 r., a w przypadku młota kombi na dzień 22 lipca 2013 r.) nie może dowodzić wartości owych urządzeń w chwili obecnej chociażby z uwagi na upływ czasu pomiędzy sporządzoną wyceną, a chwilą rozpoznawania wniosku. Wartość tychże ruchomości niewątpliwie mogła również ulec obniżeniu poprzez sam fakt korzystania z nich. Skoro zaś ruchomości te zostały zaewidencjonowane jako trwałe, to co do zasady przeznaczone zostały właśnie do użytku i wykorzystywane na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

Z przyczyn powyżej opisanych zarzut naruszenia art. 742 § 1 k.p.c. uznać należało za nieuzasadniony.

Nie sposób było także doszukać się zasadności zarzutu sprzeczności dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń z zebranych w sprawie materiałem dowodowym polegającej w szczególności na uznaniu jakoby pozwany nie wykazał, że

wskazane we wniosku o zmianę sposobu i ograniczenie zabezpieczenia ruchomości wystarczyłyby do zabezpieczenia roszczenia powódki zgodnie z jej wnioskiem. Ustalenia bowiem, na których Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie zarówno w zakresie przedmiotów, które miały być przedmiotem zmienionego zabezpieczenia jak i ich wartości (ustalonej na konkretny czas) zostały poczynione zgodnie z przedłożonymi przez pozwanego wydrukami z ewidencji środków trwałych, danych tam ujawnionych pozwany zaś w żaden sposób nie kwestionował. Poza odmienną oceną materiału dowodowego pozwany w żaden sposób nie wyjaśnił też jakie zasady przy dokonaniu ustaleń zostały naruszone i które konkretnie ustalenie z jakim dowodem pozostają w sprzeczności.

W tym stanie rzeczy uznać należało zażalenie za niezasadne i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. je oddalić, o czym Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego należało pozostawić orzeczeniu końcowemu - stosownie do art. 108 § 1 w zw. z art. 397 § 2 i art. 391 § 1 k.p.c.